

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3275/2023
17.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Милошевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП Градског саобраћајној предузећа „Београд“ са седиштем у Београду, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, враћања на рад и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 552/23 од 24.03.2023. године, у седници одржаној 17.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 552/23 од 24.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 552/23 од 24.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1412/20 од 29.09.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду од 29.04.2020. године и обавезе тужени да тужиоца врати на рад, одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде, за период од маја 2020. године закључно са октобром 2021. године, исплати одређене појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе наведено у ставу другом изреке првостепене пресуде, одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да у корист тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за ПИО, Филијала за Град Београд и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на пословима ... у Сектору за одржавање возила Саобраћајних погона - група Техничке експлоатације. Побијаним решењем отказан му је уговор о раду због тога што је 12.02.2020. године када је радио у другој смени у погону СП „Нови Београд“ око 18,00 часова, кроз отвор испод оgrade погона избацивао пластичне флаше са дизел горивом, па се провлачио испод оgrade и избачене пластичне флаше скупљао и слагао поред дрвета у близини оgrade погона, у чему је затечен од стране шефа, дежурног смене и радника Унутрашње безбедности, који су обилазили круг и заштитну ограду око погона. Том приликом тужилац је из погона покушао да отуђи дизел гориво које се налазило у 30 ПВЦ флаша од по 2 литра. О овом догађају је обавештена полиција која је извршила увиђај и привела тужиоца у полицијску станицу након чега су флаше са дизел горивом враћене шефу Унутрашње безбедности. Тужилац је одбио да се подвргне алкотестирању на захтев шефа и дежурног смене, а у присуству бригадира Унутрашње безбедности и да поводом наведеног догађаја да изјаву на Налогу ОЈ „Корпоративна безбедност“. Доношењу побијаног решења претходила су два упозорења о постојању разлога за отказ, на која се тужила изјаснио оспоравајући чињеничне наводе из упозорења.

На овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право из одредби чланова 179. став 2. тачка 5. и члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, члана 78. став 1. тачка 1. алинеја 5. подтач. 1. и 12. и члана 78. став 1. тачка 2. алинеја 7. подтачка 7. Колективног уговора туженог од 04.10.2018. године, у вези члана 13. Правилника о раду запослених на пословима унутрашње безбедности од 16.10.2017. године туженог, цитираних у образложењу побијане пресуде и оценили да тужбени захтев за није основан.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Описано понашање тужиоца, и по оцени Врховног суда, представља скривљену повреду радне обавезе (покушај отуђења или отуђење имовине послодавца) и непоштовање радне дисциплине (одбијање одазивања позиву послодавца да изврши анализу алкохолисаности уз свест о недопустивости таквог понашања), утврђене општим актом туженог, које су тужиоцу оспореним решењем стављене на терет, односно основ за примену отказног разлога, па су правилно нижестепени судови закључили да су испуњени законом и уговором прописани услови за отказ уговора о раду тужиоца код туженог, што оспорено решење о отказу чини законитим, а захтев за поништај решења о отказу уговора о раду, враћање тужиоца на рад, за наканду

материјалне штете и уплату доприноса неоснованим, јер одлука у том делу зависи од законитости решења о отказу уговора о раду.

Наводима ревизије тужилац понавља наводе истакнуте у жалби. Њима се побија оцена изведених доказа и правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања, што се ревизијом не може побијати у смислу члана 407. став 2. ЗПП. Притом је другостепени суд у образложењу побијане пресуде оценио све жалбене наводе тужиоца који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби и за своју одлуку је дао јасне и образложене разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд. Њима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**